

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE
afsagt mandag den 11. maj 2015

Sag 14/2015

Anklagemyndigheden

mod

Kærende

(advokat Hanne Reumert)

I tidligere instans er afsagt kendelse af Østre Landsrets 23. afdeling den 19. september 2014.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Poul Dahl Jensen, Jens Peter Christensen og Hanne Schmidt.

Påstande

Kærende, har nedlagt påstand om, at anklagemyndighedens anke af Retten på Frederiksbergs dom af 30. juni 2014 afvises.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Kærende blev ved Retten på Frederiksbergs dom af 30. juni 2014 idømt 14 års fængsel for narkotikakriminalitet begået i forening med seks andre.

Den 14. juli 2014, som var ankefristens sidste dag, ankede **Kærende** dommen til Østre Landsret med påstand om formildelse. Den 22. juli 2014 kontraankede anklagemyndigheden dommen til domfældelse i overensstemmelse med anlageskriftet samt til skærkelse.

Kærende påstod anklagemyndighedens kontraanke afvist med henvisning til, at hans anke inden for 14 dage efter dommens afsigelse alene vedrører strafudmålingen, og at anklagemyndigheden under disse omstændigheder er afskåret fra at iværksætte anke, der også omfatter spørgsmålet om skyld, efter udløbet af 14 dage efter dommens afsigelse.

Østre Landsret afsagde kendelse den 19. september 2014, hvorved påstanden om afvisning ikke blev taget til følge. Landsretten anførte i sin begrundelse bl.a. følgende:

”Der ses hverken efter bestemmelseernes ordlyd eller på andet grundlag at være holdpunkter for at forstå bestemmelserne således, at anklagemyndighedens mulighed for at kontraanke til skade for tiltalte er begrænset til alene at vedrøre strafudmålingen i tilfælde, hvor den af tiltalte iværksatte anke ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld.

Herefter, og da anklagemyndighedens kontraanke er iværksat inden 14 dage efter, at man blev bekendt med tiltaltes anke, tages forsvarerens begæring om afvisning af anklagemyndighedens anke ikke til følge.

...”

Anbringender

Kærende har til støtte for sin påstand om afvisning gjort gældende bl.a., at en kontraanke efter retsplejelovens § 905 (efter ankefristens udløb) alene kan ske som modanke over for det, som tiltaltes rettidigt indgivne anke vedrører. Anklagemyndighedens anke skal således begrænses til de forhold, som omfattes af **Kærendes** anke.

Anklagemyndigheden har til støtte for påstanden om stadfæstelse af landsrettens afgørelse gjort gældende bl.a., at der hverken efter bestemmelsens ordlyd eller forarbejder er holdpunkter for at antage, at anklagemyndighedens mulighed for at kontraanke til skade for tiltalte er begrænset til alene at vedrøre strafudmålingen i tilfælde, hvor tiltaltes anke ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld.

Retsgrundlag

Retsplejelovens § 905, stk. 1, lyder således:

”Er en dom eller afgørelse anket efter §§ 902 eller 903, kan også modparten anke (kontraanke), når en sådan anke iværksættes inden 14 dage efter, at modparten har fået meddelelse om den anden parts anke, jf. dog stk. 2 og 3.”

Bestemmelsen blev oprindeligt affattet ved lov nr. 90 af 11. april 1916, hvor den fremgik af lovens § 949, stk. 2, med følgende ordlyd:

”Er der i en Ikke-Nævningesag fra den ene Side rejst Anke, som ikke omfatter Bevisbedømmelsen, kan Modparten, selv om den ellers foreskrevne Ankefrist for hans Vedkommende er udløbet, indenfor 4 Dage, efter at han har modtaget Meddelelse om Anken, paaanke Dommens Afgørelse af Bevisspørgsmaalet.”

I forarbejderne til bestemmelsen (1892-Proceskommissionens udkast til lov om strafferetsplejen, spalte 193) står der bl.a.:

”Fremdeles er der, forsaavidt angaar almindelige Underretssager, med hensyn til hvilke der fra den ene Side rejses Anke, som ikke omfatter Bevisbedømmelsen, givet Modparten Ret til, uanset Appelfristens udløb, at paaanke Dommens Afgørelse af Bevisspørgsmaalet, naar dette gøres inden 4 Dage efter Modtagelsen af Ankemeddelelsen. Det kan jo f.Eks. tænkes, at en Tiltalt af Underretten vel er anset for at have foretaget en vis Handling, men af Retsgrunde er frifunden, og at Overanklageren derefter paaanker Underrettens Afgørelse af Retsspørgsmaalet. Der bør da aabenbart gives Tiltalte, der paastaar slet ikke at have foretaget den paagældende Handling, Adgang til at forsvare sig i Appelininstansen ogsaa paa dette Punkt.”

Ved lov nr. 300 af 30. juni 1922 udgik § 949, stk. 2, og bestemmelsen fik et nyt stk. 1 med følgende ordlyd:

”Er Anke fra den ene Side rejst, kan dog Modparten, selv om den i §§ 947 eller 948 for hans Vedkommende foreskrevne Frist er udløbet, paaanke Sagen, naar Ankemeddelelsen iværksættes inden 14 Dage, efter at den anden Parts Anke er meddelt ham.”

Endvidere blev der i lovens § 962 tilføjet et nyt stk. 4 med følgende ordlyd:

”Er Anke i henhold til Bestemmelserne i 2det Stykke rejst, kan ogsaa Modparten under Iagttagelse af den i § 949, 1ste Stykke, nævnte Frist paaanke Sagen.”

I forarbejderne til lov nr. 300 af 30. juni 1922 (Rigsdagstidende 1920-21, tillæg B, sp. 4212) hedder det bl.a.:

”Ændringsforslagene Nr. 15-20 gaar ud paa at udvide Adgangen til Modanke i Straffesager. Ved Retsplejelovens Ankebestemmelser for saadanne Sager med noget korte Friste har det nemlig vist som en væsentlig Ulempe, at der, naar den ene Part anker, og Fristen for Anke er udløbet, inden den anden faar Meddelelse om Anken, ikke er Adgang for denne til ogsaa at anke. Højesterets Ankeudvalg har ganske vist for at bøde derpaa givet Adgang til Anke efter Fristens Udløb i medfør af § 949 i adskillige Tilfælde, men særlig for Politisagers Vedkommende tiltrænges en lovmæssig Adgang til indenfor en vis Frist at have Adgang til Modanke.”

Ved lov nr. 538 af 8. juni 2006 blev bestemmelserne i retsplejelovens § 949, stk. 1, og § 962, stk. 4 (der ved lov nr. 369 af 13. juni 1990 blev til stk. 5) videreført i § 905, stk. 1, med den nugældende ordlyd.

I forarbejderne til § 905 (Folketingstidende 2005-06, tillæg A, s. 5426) står der bl.a.:

”Stk. 1 viderefører med redaktionelle ændringer de gældende bestemmelser i retsplejelovens § 962, stk. 5, og § 949, stk. 1, om en parts mulighed for at anke efter udløb af ankefristen, hvis anken iværksættes inden 14 dage efter meddelelse om modpartens anke (kontraanke).”

Højesterets begrundelse og resultat

Efter ordlyden af bestemmelsen i retsplejelovens § 905, stk. 1, og bestemmelsens forarbejder er der ikke grundlag for at begrænse anklagemyndighedens mulighed for at kontraanke til skade for tiltalte til alene at vedrøre strafudmålingen i tilfælde, hvor tiltaltes anke ikke omfatter bedømmelsen af beviserne for tiltaltes skyld.

Da anklagemyndighedens kontraanke er iværksat inden for fristen i retsplejelovens § 905, stk. 1, stadfæstes landsrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

--0000--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 11. maj 2015.